

осіб, чії права та законні інтереси порушенні. Таким чином, примус в процесі забезпечення законності відіграє важливе значення для підтримання правопорядку в нашій державі.

Список використаних джерел

1. Конституція України від 28.06.1996 р. - ВВР України № 39, 1996. – 56 с.
2. Про Національну поліцію: Закон України від 02.07.2015 [Електронний ресурс]. Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/580-19>
3. Кодекс України про адміністративні правопорушення // Відомості Верховної Ради УРСР від 18.12.1984 — 1984 р., № 51, стаття 1122

Попов Дмитро Олександрович,
курсант факультету підготовки фахівців
для органів досудового розслідування
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

Гаркуша В'ячеслав Вікторович,
доцент кафедри адміністративного права,
процесу та адміністративної діяльності
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ,
кандидат юридичних наук

**ЗАКОННІСТЬ ВИНЕСЕННЯ ПОСТАНОВИ
ПРО АДМІНІСТРАТИВНЕ ПРАВОПОРУШЕННЯ
ПОСАДОВИМИ ОСОБАМИ ОРГАНІВ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ
НА МІСЦІ ВЧИНЕННЯ ПРАВОПОРУШЕННЯ**

В наш час гостро постало питання, чи є винесення постанови про адміністративне правопорушення уповноваженою особою органів поліції на місці вчинення правопорушення законним, чи ні. Проблема винесення постанови про адміністративне правопорушення уповноваженою особою органів поліції на місці вчинення правопорушення створила багато суперечок в суспільстві, зокрема серед правників. Тому дуже важливо її вирішити.

Складання протоколів про адміністративні правопорушення, протоколів про адміністративні затримання, протоколів про вилучення речей і документів, протоколів про огляд речей та особистий огляд, а також отримання пояснення від осіб, які притягаються до адміністративної відповідальності потерпілих, свідків здійснюють уповноважені на те посадові особи органів поліції в межах та у спосіб, визначені КУпАП [1].

У справах про адміністративні правопорушення, розгляд яких віднесено

до відання органів поліції, зазначених у статті 222 КУпАП, протоколи відповідно до статті 255 КУпАП складають уповноважені на те посадові особи зазначених органів [1].

Важливо розуміти, що словосполучення «на місці вчинення правопорушення» та «за місцем його вчинення», які містяться у статтях 258, 276 Кодексу, - не є тотожними та мають різне цільове спрямування.

Положення частини першої статті 276 Кодексу України про адміністративні правопорушення, яке передбачає, що "справа про адміністративне правопорушення розглядається за місцем його вчинення", в аспекті порушеного у конституційному поданні питання необхідно розуміти так, що використане в ньому словосполучення "за місцем його вчинення" визначає адміністративно-територіальну одиницю, на яку поширюється юрисдикція відповідного органу, уповноваженого законом розглядати справу про адміністративне правопорушення. [3]

Аналіз положень глави 22 Кодексу в системному зв'язку з положеннями його глави 17 вказує на те, що підстав для ототожнення місця вчинення адміністративного правопорушення з місцем розгляду справи про таке правопорушення немає, а словосполучення «на місці вчинення правопорушення» і «за місцем його вчинення», які містяться у статтях 258, 276 Кодексу, мають різне цільове спрямування і різний правовий зміст. Зокрема, словосполучення «за місцем його вчинення», застосоване у положенні частини першої статті 276 Кодексу, за якою «справа про адміністративне правопорушення розглядається за місцем його вчинення », вказує на місцезнаходження органу, уповноваженого законом розглядати справу про адміністративне правопорушення у межах його територіальної юрисдикції згідно з адміністративно-територіальним устроєм України [3].

Також треба звернути увагу на зміни до статті 258 КУпАП, де надано право працівникам поліції не складати протокол про адміністративне правопорушення, та Інструкцію, у якій урегульовано порядок оформлення адміністративного правопорушення у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху. Вони набрали чинності пізніше ніж вищевказане рішення Конституційного Суду України та цим актам не надавалося тлумачення. Тобто, приписи постанови Конституційного Суду України повинні застосовуватись з урахуванням законодавчих змін, що відбулися у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху.

Проаналізувавши практику можливо дійти висновку, що суди постановляють різні рішення по справам винесення постанови про адміністративне правопорушення на місці вчинення правопорушення. Так Червоноградський міський суд Львівської області задовольнив позов керуючись ст.ст.7, 9, 11, 70, 138, 158-163 КАС України. В свою чергу Херсонський міський суд Херсонської області у задоволенні адміністративного позову відмовив керуючись ст. 1 Конституції України, ст.ст. 213,222, 251, 258, 268, 283 КУпАП, ст. ст. 8, 23, 62 ЗУ "Про Національну поліцію", ст.ст.6-14, 71, 94,159-

163, 167, 171-2 Кодексу адміністративного судочинства України. Отже різні суди по різному тлумачать законодавство.

Висновок. Підсумовуючи вище сказане можливо зробити висновок, що для з'ясування законності винесення постанови про адміністративне правопорушення уповноваженою особою органів поліції на місці вчинення правопорушення потрібно надати тлумачення зміненої статті 258 КУпАП. З Урахуванням цього внести відповідні зміни до наказу МВС від 07.11.2015 № 1395 «Про затвердження Інструкції з оформлення поліцейськими матеріалів про адміністративні правопорушення у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху, зафіксовані не в автоматичному режимі».

Використані джерела:

1. Наказ Міністерства внутрішніх справ України від 06.11.2015 № 1376.
2. Кодекс України про адміністративні правопорушення. - К. : ПАЛИВОДА А.В., 2015. – 292 с.
3. Рішення Конституційного суду України від 26 травня 2015 року № 5-рп\2015
4. Постанова Червоноградського міського суду Львівської області. Режим доступу: <http://www.reyestr.court.gov.ua/Review/66112428>
5. Постанова Херсонського міського суду Херсонської області. Режим доступу: <http://www.reyestr.court.gov.ua/Review/66077634>

Циб Ірина Сергіївна,
Курсант факультету підготовки фахівців
для органів досудового розслідування
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

Гаркуша В'ячеслав Вікторович
доцент кафедри адміністративного права,
процесу та адміністративної діяльності
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ,
кандидат юридичних наук

**ДЕЯКІ ОСОБЛИВОСТІ ПСИХОЛОГІЧНОЇ ПІДГОТОВКИ
В СИСТЕМІ ПРОФЕСІЙНОГО НАВЧАННЯ ПРАЦІВНИКІВ
НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ**

Останнім часом у суспільстві спостерігається зниження соціальних стандартів життя, підвищення безробіття населення, збільшення серед населення кількості осіб, які перебувають у негативних психоемоційних станах (агресивність, роздратованість, ворожість та ін.), підвищення загальної кількості правопорушень та зростання жорстокої злочинності, що посилює екстрема-